

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

listopad 2024

Kavárna maminek, někdy i tatíneků

Čtvrtky na faře patří mimo jiné i maminkám s dětmi. Scházíme se v dopoledním čase 10–12 hod., ale jednou za měsíc je změna; poslední čtvrtek v měsíci je setkání odpoledne mezi 15.30–17.30 hod. To přichází i víc „školkových“ dětí (někdy i s tatínky). Když se zadaří, zkusíme nabídnout i nějakou adekvátní aktivitu. V září to bylo například tvoření z kaštanů.

S maminkami jsme si také vzájemnou inspiraci v různých oblastech. V těch praktických jde o vaření nebo tipy na výlety s dětmi, sdílení výchovných radostí i strastí a pokroků našich dětí i v oblasti duchovní.

Doufáme, že i během zimy se nám podaří scházet se pravidelně. Rády mezi sebou uvítáme další maminky. Zveme vás mezi sebe! Z důvodu nemoci se však někdy setkání ruší, doporučuji tedy

raději předem ověřit konání např. u mě na telefonním čísle 774 178 851, ať nestojíte před zavřenou farou.

Daniela Kadeřávková

Sbor školních dětí

V neděli 13. října doprovodil mši svatou v devět hodin sbor školních dětí, který se pod vedením Anny Hornikové a Marie Vichrové schází každou neděli po mši v devět hodin v sále na faře. Sbor je určen pro holky a kluky od 2. třídy, kteří rádi zpívají.

foto: Vít Horník

Chrámový sbor

Neděle 20. října byla dnem modliteb za misie. Mši svatou v devět hodin doprovodil chrámový sbor, který se schází vždy ve středu v 19 hodin v sále na faře. Sbor vede Pavel Kyncl.

foto: Vít Horník

Setkání seniorů

24. října proběhlo na faře setkání seniorů, při kterém se pod vedením Petry Tučkové cvičily protahovací cviky. Příštím setkáním bude dne 30. 11. společná výroba adventních věnců.

foto: Hana Vichrová

Slovo úvodem

Nebeské akcie

Dny se krátí, listů přibývá, sluníčko hřeje jen z povinnosti a na nás silněji – i z mešních textů – doléhají otázky po smyslu existence. Myšlenky o tom, co je podstatné velmi a co méně.

Jedním pěkným příkladem starání se o věci podstatné je pan Muhamad Junus z Bangladéše. Nobelovu cenu za mír dostal v roce 2006. Jeho banka Gramín udělala něco potřebného: za léta své dlouhé existence poskytla na šest set tisíc drobných půjček rolníkům, řemeslníkům i rybářům. *Začal půjčováním 27 dolarů na zakoupení tkalcovských stavů. „Rychle je nakoupili, rychle začali tkát, a rychle půjčku splatili.“* Dnes má na 3000 poboček a půjčuje stejným způsobem dál.

Narozdíl od takzvaných zavedených bank se ta jeho dopouštěla jistě nerozvážnosti: půjčovala bez záruk. Nesla tedy riziko, že někdo úvěr nesplatí. To kupodivu nenastalo v takovém rozsahu, aby banka zkrachovala. Naopak. Možná je to důvěra za důvěru. Možná je to vděčnost těch, kteří se tak mohli vyšvihnout k soběstačnosti v zemi, kde život není lehký. Zpráva neuedla, zda je pan Junos věřící nebo ne a jakého je vyznání. Pravděpodobně bude muslim. To ale není podstatné. Zachoval se jako ten, kdo své hřivny nezakopal v zemi, rozmnožil je, a ještě ty hřivny sám rozdává potřebným.

Co kdybychom si, milí, do podzimního času mířícího od Všech svatých přes Dušičky ke Kristu Králi dali malé předsevzetí ve vztahu k blízkým? Něco jim chybí, jistě i mně něco chybí, a moje trocha zájmu a povzbuzení může být právě to, co skleslého povzbudí a silného potěší. Předsevzetí tak maličké, aby se je podařilo splnit. Nobelovka za to sice nebude, ale radostná spokojenost a další akcie zaknihovaná v nebi jistě.

*Váš kaplan
Martin Holík*

Stalo se

Školní klub Kotva uskutečnil pro rodiny s dětmi tradiční hravé odpoledne s názvem „Na stopě“.

~

Na neděli 20. října připadl Světový den misí.

~

Sbírka na pomoc obětem záplav vynesla 150 072 korun.

Pokřtěni byli:

- 5. 10. Veronika Ježová
- 5. 10. David Jež
- 6. 10. Jiří Martin Mikulka
- 12. 10. Vojtěch Josef Dvořák
- 13. 10. David Maria Dominik Cimerman

Svátost manželství přijali:

- 5. 10. Kristýna Vidrmertová a Vojtěch Toman

Pohřbeni byli:

- 1. 10. Lívía Veselská (*1928)
- 13. 10. Mgr. Petr Himmel (*1939)

Zaznělo v kázání

Jestliže se už lidé dokáží dobře zachovat při dobré houževnatosti prosebníka, čím spíše Bůh vyslyší vytrvalou modlitbu? *o. Petr Vrbacký*

Alžběta Ohřálová

Večer chval u Svatého Augustina s kapelou Esence

foto: Jakub Šebek

V půli uplynulého měsíce jsme měli příležitost setkat se po večerní mši svaté u nás v kostele při modlitbě chval. Tento večer hudebně doprovodila chvalová kapela Esence, která vznikla před dvěma lety a debutovala právě v naší farnosti, u příležitosti týdne modliteb za mládež. Tato skutečnost není náhodou, protože část hudebníků se zároveň radí mezi naše farníky a aktivně se zde zapojuje do hudebních doprovodů bohoslužeb, ať už v rámci různých sborů či při jiných příležitostech.

Právě uplynulé chvály se nesly ve znamení povolání a hledání Boží vůle.

Během večera zaznělo také krátké svědectví a nadto spousta inspirativních myšlenek k prožívání vztahu s Bohem. Kapela přispívá k modlitbě také řadou autorských písní, přičemž jedna z nich, která nese název Originál, přibližuje téma jedinečnosti a unikátní cesty, kterou nám Bůh dává.

Za kapelu mohu vyjádřit radost a potěšení, že jsme se s vámi ve farnosti po nějaké době opět mohli setkat, a moc se těšíme na další příležitost.

*Za kapelu
Jan Všíanský, klavírista*

Augustin o radosti

Písmo nás mistry nabádá k radosti. Co má být zdrojem radosti a lze nabádat k něčemu, co propuká spíše spontánně? Takto kázal o radosti svatý Augustin (Sermo 20,1-4): Spravedlivý se bude radovat v Hospodinu a doufat v něho; budou jásat všichni lidé upřímného srdce. Jisté jsme to zpívali ústy i srdcem. Tato slova říkalo Bohu jak křesťanovo svědomí, tak i jeho jazyk: Spravedlivý se bude radovat ne ze světa, ale v Hospodinu. Jinde je zase řečeno: Spravedlivému vzešlo světlo a lidem upřímného srdce veselá mysl. Můžeš se ptát, odkud ta radost je. Nuže poslouchej: Spravedlivý se bude radovat v Hospodinu. A jinde: Raduj se v Hospodinu a dá ti, po čem touží tvé srdce. Co se nám tu naznačuje a nabí-

zí? Co nařizuje a ukládá? Abychom se radovali v Hospodinu. Kdo se však může radovat z toho, co nevidí? Či snad Hospodina vidíme? To je nám teprve zaslíbeno. Nyní v Boha jen věříme, protože dokud jsme v tomto těle, jsme jako vyhnanci v cizině, daleko od Pána. Tedy z víry, ne z vidění. Kdy tedy nastane vidění? Až se naplní, co říká Jan: Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až se on ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. A pak to bude nesmírné štěstí a dokonalá radost. To už se nebudeme kojit nadějí, ale bude nás sytit skutečnost sama. Ovšem už nyní, než k nám tato skutečnost přijde, než my k této skutečnosti dospějeme, bychom se měli

radovat v Pánu. Vždyť už naděje, i když se stane skutečností později, obsahuje nemalou radost. Teď tedy milujeme v naději. Proto žalm říká: Spravedlivý se bude radovat v Hospodinu. A protože ještě nevidíme, žalm dodává, a doufat v něho. Máme už ovšem prvotiny Ducha, a snad i víc: Blížíme se k tomu, kterého milujeme, a i když nepatrně, zakoušíme už a ochutnáváme to, co jednou budeme chtivě jíst a pít. Jenže jak se můžeme radovat v Pánu, když je od nás daleko? Ale on by přece neměl být daleko! Je-li daleko, je to tvá vina. Miluj, a přiblíží se ti; miluj, a učiní si v tobě příbytek. Pán je blízko. O nic nemějte starost. Chceš vědět, jak je ti blízko, když miluješ? Bůh je láska. *Daniel Blažke*

Nejen o hudbě s Mgr. Janem Špačkem

S muzikologem Mgr. Janem Špačkem se s manželkou známe delší dobu. V našem kostele jsem se s ním poprvé setkal asi před deseti roky. Byla oslava sv. Augustina, zpíval chrámový sbor a já si řekl – další profesionál a tedy kritik sboru. Asi výkon sboru tenkrát nebyl nejhorší, on sbor velice chválil a nebyla to pouhá zdvořilost.

Jsi známý brněnský muzikolog, učíš na Ústavu hudební vědy FF MU, vedeš dva univerzitní sbory. Jak ses k hudbě dostal?

Našla si mě sama. Během puberty mi učarovala klasická hudba a přestala mě zajímat jakákoliv jiná. Jel jsem v roce 1990 na pět týdnů za tatínkem, který tehdy rok pracoval v syrském Aleppu, a vedle jiných zážitků jsem si přivezl desítky pirátských MC zvukových kazet, které se tam díky absenci autorských práv prodávaly přetočené z tehdy zcela nových CD. Dosud je mám. Poslouchal jsem je pořád dokola a slepoval u toho papírové modely hradů, to byla moje puberta.

Samozřejmě jsem ale díky rodičům hrál na hudební nástroje. Na ZUŠ jsem vystudoval dva cykly klavíru, později pár let violoncella, zpěvu a bicích. Někdy před maturitou mě Josef Gerbrich z biskupství zlančil do Svatomichalské gregoriánské scholy, což se ukázalo jako nejpřímočařejší způsob práce s hlasem, agogikou a výrazem. Dodnes s nimi zpívám a ani po takřka třiceti letech mě neopustilo prvotní nadšení pro gregoriánský chorál. Na nic jsem nedokázal říci „ne“. Nevím, čím jsem si zasloužil tolik silných podnětů, ale věděl jsem už tehdy, že moje křestní kmotra Edita Hradecká, charismatická mystička, autorka teologických spisů vydaných Karmelitánským nakladatelstvím, vzděláním pianistka, hluboce prožívající hudbu, se za mě modlila způsobem, který bych zpětně označil jako masivní. Asi nebyla sama, ale její duchovní podporu cítím dodnes. Zemřela, když jsem byl na svatební cestě na Islandu, ani jsem nestihl pohřeb. Je pochována ve Vydří naproti Ivanu Jirousovi a u jejího hrobu se cítím jako v epicentru katolické Moravy.

A jak vznikl sbor *Láska opravdivá*?

Fascinaci zpěvem jsem získal díky Janáčkově, přišla ve dvou fázích. (1) Jedna z profesorek na mém gymnáziu zajišťovala tehdy, to byl asi rok 1993, kulturní program k odvážení poraženého vánoč-

ního stromu z Bílovic nad Svitavou do Brna. Já tehdy hodně poslouchal Janáčkovy sborové Hukvaldské (správně Ukvalské) písně. Neměl jsem na ně ale noty a neuměl jsem je jako popletený kluk sehnat. Tak jsem je vypsal z nahrávky a zlančil pár spolužáků a spolužaček k nácviku. Zpívali jsme před známou sokolovnou, moje první veřejné dirigování. (2) Pár let nato vyšla na CD nahrávka Janáčkových mužských sborů v podání Mátlova Pěveckého sdružení moravských učitelů. Pro mě byla neuvěřitelně silným zážitkem, a protože mě do PSMU nevzali, rozhodl jsem se založit svůj mužský sbor, který by zpíval kdysi tak oblíbený repertoár, který dnes takřka nemá kdo zpívat. Především Janáčka. Získal jsem skvělého kumpána Jaroslava Černockého, který vedl zpěv v pravoslavném chrámu na Špilberku. Byl na rozdíl ode mne sbormistr – profesionál a znal nejnovější pravoslavný liturgický repertoár. Též chtěl založit mužský pěvecký sbor. To už jsem učil na hudební vědě, mohl jsem pracovat se studenty napříč Masarykovou univerzitou a společně jsme založili mužský pěvecký sbor *Láska opravdivá*. Myslím, že taková synergie je možná pouze v Brně, které vyniká hlubokou spiritualitou, která ale tu a tam nepostrádá dílčí hmatatelnou posedlost. Být úplně normální tu není, díky Bohu, „in“ – to je Brno v kostce.

Jak dlouho žiješ v Masarykově čtvrti?

Bydlíme tu deset let. Od války až do poloviny 70. let naši bydleli na Sedlákově, to jsem ale ještě nebyl na světě. V 90. letech jsem na Lerchovu chodil na francouzské gymnázium. Maminka ve stejné době

učila informatiku na BiGy. Svou paní jsem poznal v kapele (je saxofonistka), patří do zdejšího legendárního rodu Adámků, její otec je ze 12 dětí. Takže jsme tu jako doma.

Co baví Tvé děti? Mají hudební nadání?

Děti jsou divoké přiměřeně věku a rozličná múzická nadání s nimi náležitě šijí. Nechceme hudební vzdělání uspěchat, ale naše Tonička nově chodí do Dětského sboru Brno v rámci Janáčkovy opery, vyhlédli si ji na naší CMcZŠ sami.

V naší farnosti působí několik sborů. Tvoje dcera zpívá ve sboru nejmenších. Můžeš hudební život farnosti krátce zhodnotit a uvést několik kritických poznámek na adresu velkého chrámového sboru?

No když myslíš... Náš sbor je v kontextu Brna elitní, je schopen pravidelně cvičit nový program, hlasově (muži/ženy) je vzácně vyrovnaný, technicky a intonačně přiměřený situaci. V první řadě by členstvo i jeho vedení mělo více věřit tomu, že to, co dělá, je výjimečné a špičkové. Amatéři se nemají zabývat tím, kde se jim co ozvalo falešně, mají se především nechat strhnout společným dobrým dílem a těšit jím sebe i druhé.

Příslušnost k elitě ale také zavazuje. Nebezpečí úpadku přichází pokaždé, když vysychá soustavné úsilí o pokrok v oblasti interpretace, dramaturgie i početnosti členstva. To jsou tři složky, které musí působit synergicky: na kvalitní repertoár, s perspektivou kvalitního uplatnění a s viditelným všeobecným nadšením členstva lze účinně lákat nové zpěváky, kteří přispějí k růstu technické úrovně a umožní tak rozšířit repertoárové možnosti.

Zpěváci by měli dbát na hluboký nádech, takových 3 až 5 pěších km denně by taky nikomu z nich neuškodilo, klouby neklouby. Sbor zní nejlépe v klasickém repertoáru s varhanami nebo orchestrem, jednotlivě bych doplnil skladbami a capella. Velmi želim opuštění tradice vánočního provádění Rybovy Missa pastoralis bohemica uvozené textem „Hej, mistře!“ Dílo je charakterem i obtížností cílené na nadšené amatéry, umožňuje rok co rok vybrušovat interpretaci, rozšiřovat jednorázově sbor o hostující nadšence (někteří se chytanou!), a tak přirozeně zpřítomňovat Vánoce.

...pokračování na str. 4

Farní diář

23. 11. Farní ples
24. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
1. 12. První neděle adventní

Informace z farnosti

Pro zvědavé farníky: V sobotu 16. listopadu v 9 hodin bude v našem kostele celebrovat mši svatou otec biskup Pavel Konzbul. Při ní přijme mezi aspiranty trvalého diakonátu skupinu ženatých mužů z celé diecéze, kteří se od loňska scházejí ke své formaci u nás na faře. Je to - pro zajímavost - v diecézi již druhá paralelně existující skupinka, třetí se vytvořila letos na podzim; dohromady představují více než tři desítky budoucích trvalých jáhnů.

V neděli 1. prosince v 16 hodin proběhne tradiční rozsvícení adventního stromu. Správně mnohý namítne: vždyť tam žádný není! Ale výsadba nového živého stromu (v alespoň minimální „důstojné“ výšce) je již objednána (spolu s celkovou úpravou záhonu před farou) i závazně přislíbena - máme tedy naději, že budeme u kořenů něčeho, co snad i další generace ocení a využijí. Rozsvícení samozřejmě doprovodí naše malé i velké sbory a krátké duchovní slovo. Hned poté (cca v 16:30) bude v kostele následovat obvyklý adventní koncert. Na něm vystoupí mužský pěvecký sbor Láska opravdívá pod vedením sbormistra Jana Špačka s programem složeným ze zpěvů východní liturgie a přednesem úryvků z děl pravoslavných teologů. Na obě události vás srdečně zveme!

Petr Vrbacký

...pokračování ze str. 3

Tvůj dědeček byl spisovatel Rajmund Habřina. Jaké máš na něho vzpomínky?

Narodil jsem se 17 let po jeho smrti, vnímám tedy především jeho autoritu v rámci rodiny a samozřejmě si sestavuji jeho obraz z maminčiných vyprávění. Přes deset let byl jednatelem Moravského kola spisovatelů a literárním redaktorem jeho revue. Za války byl jako člen Obrany národa vězněn v Kounicových kolejích, a poté v koncentračním táboře v Mauthausenu, jako jeden z mála se dožil jejího konce. V táboře vytvořil, uložil do paměti a po nocích prý též spoluvězňům přednášel působivé verše protkané přítomným utrpením. Po válce je sepsal a vydal jako sbírku „Vězeň za dráty“.

Pro letošní slavnost rozsvícení adventního stromu, která bude o 1. neděli

Výroba adventních věnců

Společné vyrábění adventních věnců proběhne 30. 11. 2024 (v odpoledních hodinách).

Věci na výrobu si lze přinést. Kdo nemá materiál, bude možné ho získat na místě.

Vyrábění se uskuteční v prostorách kaple.

Organizátoři prosí, aby se zájemci o účast kvůli zajištění dostatečného množství chvojí přihlásili ve farní kanceláři paní Alici Kallábové:

tel.: +420 737 990 483,

e-mail: alice.kallabova@centrum.cz.

Svíčky a zapichovátka si, prosíme, donese každý vlastní, pokud by je někdo chtěl zajistit, je nutno se předem domluvit s organizátory.

adventní, tj. 1. prosince odpoledne, připravuješ pásmo hudby a slova. Na co se můžeme těšit?

Ještě jsem to neprobral s o. Petrem, tak to berte jen jako pohled do kuchyně, když nevíte, co z toho Vám donesou. Těžištěm bude zhudebnění žalmů pravoslavnými skladateli v církevní slovanštině, rámovat bude latina z proroka Izaiáše, chybět ale nebudou ani zhudebnění dalších biblických textů, možná zazní také němčina a srbština, vše v podání mužských hlasů. Pokud bychom se rozhodli pro čtené slovo v podobném duchu, mohlo by jít o texty sv. Silvána z Athosu (1866-1938), jedinečného představitele křesťanského asketismu.

Za rozhovor děkuje

Zdeněk Laudát

Modlitba

Náš nebeský Otče,
Ty jediný jsi dobrý. My dobří nejsme, a přesto nás máš nesmírně rád, ať už se momentálně nacházíme na kterékoliv straně mříží. Prosíme Tě za celý systém vězeňství v ČR. Ať se stává více a více nástrojem uzdravení a vnitřní proměny lidí.

Dej, ať máme všichni trpělivost s druhými i sami se sebou. Vždyť všichni vlastně prožíváme svou přípravu na propuštění. Dej, ať radostně očekáváme propuštění z tohoto světa do plnosti života u Tebe v nebi. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána, který s Tebou v jednotě Ducha Svatého, žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

P. František Marek Míček O.Praem.

Farní ples

Organizátoři farního plesu prosí o pomoc s tombolou a s chystáním sálu.

Ohledně darů do tomboly je možné se domluvit s Romanou Moutelíkovou (telefon 739 306 034). Prosíme, myslete na to, že dary je třeba před plesem zabalit a nachystat. Je tedy potřeba je zavčas odevzdat v sakristii nebo se domluvit.

Sál se bude chystat v pátek 22. 11. v odpoledních a večerních hodinách (čas bude upřesněn dle domluvy ohledně předání klíčů). Pomocné ruce se budou hodit nejen k nošení stolů a židlí, ale i k nachystání stolů (zejména ubrusy, ubrousky, příbory) a výzdobě sálu.

